Europees Parlement
2024-2029

Commissie regionale ontwikkeling

2026/2027(INI)

23.6.2026

ONTWERPVERSLAG

"Het cohesiebeleid – de drijvende kracht achter de uitvoering van de EU-agenda voor steden"
(2026/2027(INI))

Commissie regionale ontwikkeling

Rapporteur: Denis Nesci

INHOUD

Blz.

ONTWERPRESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT 3

TOELICHTING 8

ONTWERPRESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT

“Het cohesiebeleid – de drijvende kracht achter de uitvoering van de EU-agenda voor steden”
(2026/2027(INI))

Het Europees Parlement,

– gezien de artikelen 14, 174, 175, 177 en 349 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU),

– gezien Verordening (EU) 2021/241 van het Europees Parlement en de Raad van 12 februari 2021 tot instelling van de herstel- en veerkrachtfaciliteit,

– gezien Verordening (EU) 2021/1060 van het Europees Parlement en de Raad van 24 juni 2021 houdende gemeenschappelijke bepalingen inzake het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds Plus, het Cohesiefonds, het Fonds voor een rechtvaardige transitie en het Europees Fonds voor maritieme zaken, visserij en aquacultuur en de financiële regels voor die fondsen en voor het Fonds voor asiel, migratie en integratie, het Fonds voor interne veiligheid en het Instrument voor financiële steun voor grensbeheer en visumbeleid (de verordening gemeenschappelijke bepalingen),

– gezien Verordening (EU) 2021/1058 van het Europees Parlement en de Raad van 24 juni 2021 inzake het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling en het Cohesiefonds,

– gezien Verordening (EU) 2021/1059 van het Europees Parlement en de Raad van 24 juni 2021 betreffende specifieke bepalingen voor de doelstelling “Europese territoriale samenwerking” (Interreg) ondersteund door het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling en door externe financieringsinstrumenten,

– gezien Verordening (EU) 2021/1056 van het Europees Parlement en de Raad van 24 juni 2021 tot oprichting van het Fonds voor een rechtvaardige transitie,

– gezien het URBACT-initiatief voor duurzame samenwerking tussen steden, dat in 2002 is opgezet,

– gezien het nieuwe Handvest van Leipzig – De transformatieve kracht van steden voor het algemeen belang, dat werd goedgekeurd tijdens de informele ministeriële bijeenkomst over stedelijke aangelegenheden op 30 november 2020,

– gezien de Territoriale Agenda 2030 – Een toekomst voor alle plaatsen, die op 1 december 2020 is aangenomen tijdens de informele bijeenkomst van de ministers die verantwoordelijk zijn voor ruimtelijke ordening, territoriale ontwikkeling en/of territoriale cohesie,

– gezien de overeenkomst van Ljubljana van 26 november 2021, die de op 30 mei 2016 in

Amsterdam vastgestelde stedelijke agenda voor de EU versterkt,

– gezien de mededeling van de Commissie van 15 september 2021 getiteld “Nieuw Europees Bauhaus: mooi, duurzaam, samen” (COM(2021)0573),

– gezien de mededeling van de Commissie van 3 december 2026 getiteld “Een EU-agenda voor steden: groei en welvaart stimuleren” (COM(2025)739),

– gezien de mededeling van de Commissie van 16 december 2026 getiteld “Het Europees plan voor betaalbaar wonen” (COM(2025)1025),

– gezien zijn resolutie van 9 september 2015 over de stedelijke dimensie van Eu-beleid (2014/2213(INI))[1],

– gezien zijn resolutie van 3 juli 2018 over de rol van steden in het institutioneel kader van de Unie (2017/2037(INI)),

– gezien zijn resolutie van 20 mei 2021 over demografische tendensen in de regio’s van de EU ombuigen met behulp van instrumenten van het cohesiebeleid (2020/2039(INI)),

– gezien zijn resolutie van 15 februari 2022 over de uitdagingen voor stedelijke gebieden na COVID-19 (2021/2075(INI)),

– gezien zijn resolutie van 14 september 2022 over het Nieuw Europees Bauhaus (2021/2255(INI)),

– gezien zijn resolutie van 9 mei 2023 over het nieuwe EU-kader voor stedelijke mobiliteit (2022/2023(INI)),

– gezien zijn resolutie van 8 mei 2025 over het negende verslag over economische en sociale cohesie (2024/2107(INI)),

– gezien zijn resolutie van 10 september 2025 over de rol van investeringen in het kader van het cohesiebeleid bij het oplossen van de huidige huisvestingscrisis (2024/2120(INI)),

– gezien zijn resolutie van 10 maart 2026 over de huisvestingscrisis in de Europese Unie en het voorstellen van oplossingen voor fatsoenlijke, duurzame en betaalbare huisvesting (2025/2070(INI)),

– gezien het voorstel van de Commissie van 16 juli 2025 voor een verordening van de Raad tot bepaling van het meerjarig financieel kader voor de jaren 2028-2034 (COM(2025)0571),

– gezien zijn resolutie van 28 april 2026 over het voorstel voor een verordening van de Raad tot bepaling van het meerjarig financieel kader voor de jaren 2028-2034

[1] https://eur-lex.europa.eu/legal-content/NL/TXT/PDF/?uri=CELEX:52015IP0307.

(COM(2025) 0571 – C10-0000/2025 – 2025/0571R(APP)),

– gezien het jaarverslag 2025 van het Comité van de Regio's over de staat van de regio's en steden,

– gezien het advies van het Comité van de Regio's van … 2026,

– gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité van … 2026,

– gezien artikel 55 van zijn Reglement,

– gezien het verslag van de Commissie regionale ontwikkeling (A10-0000/2026),

A. overwegende dat de inwoners van steden en andere stedelijke gebieden ongeveer driekwart van de bevolking van de EU uitmaken;

B. overwegende dat steden een centrale rol spelen in de economische en sociale vitaliteit van Europa en dat de duurzame ontwikkeling ervan wordt gestuurd door belangrijke EU-instrumenten zoals het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling (EFRO) en de stedelijke agenda voor de EU;

C. overwegende dat stedelijke gebieden met nieuwe uitdagingen worden geconfronteerd, onder meer als gevolg van de toestroom van mensen naar steden en de stijgende huizenprijzen;

D. overwegende dat het cohesiebeleid van de EU moet bijdragen tot een toegankelijke en betaalbare woningmarkt voor alle mensen in de EU, met name gezinnen en jongeren;

E. overwegende dat in de EU-agenda voor steden de visie, het beleid en een reeks acties van de Europese Unie worden geschetst die van toepassing zijn op steden van elke omvang;

F. overwegende dat het Stedelijk Europa-initiatief een cruciale rol speelt bij het versterken van de positie van steden door financiële steun te verlenen, innovatie te bevorderen en de capaciteit voor de uitvoering van stedelijke ontwikkeling in de hele Europese Unie te versterken;

G. overwegende dat het welslagen van de agenda afhangt van de zinvolle betrokkenheid van steden bij het beleidsvormingsproces, door middel van een plaatsgebonden aanpak en doeltreffend meerlagig bestuur overeenkomstig het partnerschapsbeginsel;

H. overwegende dat de versterking van de administratieve capaciteit vereenvoudigde administratieve procedures, gerichte technische bijstand en mechanismen voor capaciteitsopbouw vereist die zijn aangepast aan steden van elke omvang;

I. overwegende dat in het voorstel voor plannen voor nationaal en regionaal partnerschap (NRP-plannen) de strategische rol van steden onvoldoende wordt erkend;

Steden als belangrijke actoren van de Unie en als pijler van het cohesiebeleid

1. is ingenomen met de mededeling van de Commissie getiteld "Een EU-agenda voor

steden: groei en welvaart stimuleren", waarin een alomvattend kader voor stedelijke ontwikkeling in de Europese Unie wordt vastgesteld;

2. vestigt de aandacht op de resultaten die in de loop der tijd zijn bereikt, van het Pact van Amsterdam tot de Territoriale Agenda 2030;

3. benadrukt dat steden een voortrekkersrol spelen bij het aanpakken van grote Europese uitdagingen en daarom niet alleen uitvoerders moeten zijn, maar ook actoren in de Europese beleidsvorming;

4. is ingenomen met de tussentijdse evaluatie van het cohesiebeleid, die het mogelijk heeft gemaakt middelen doeltreffend over te hevelen naar nieuwe prioriteiten; is ook ingenomen met de initiatieven met betrekking tot het beginsel van het recht om te blijven, eilanden, kustgebieden en ultraperifere gebieden;

5. erkent de rol van steden als aanjagers van economische groei, innovatie, cultuur, onderwijs en Europees concurrentievermogen, alsook hubs voor het aantrekken van talent, investeringen en economische activiteiten;

6. benadrukt dat sociale en territoriale cohesie een essentieel onderdeel is van duurzame stedelijke ontwikkeling;

7. wijst op de rol van steden bij het verbeteren van de veiligheid;

8. erkent dat de huisvestingscrisis een van de belangrijkste politieke prioriteiten is; benadrukt de centrale rol van lokale overheden bij het vormgeven van doeltreffende huisvestingsstrategieën en is ingenomen met het komende Europees plan voor betaalbaar wonen;

9. benadrukt dat het beginsel van het recht om te blijven belangrijk is, opgevat als het recht van mensen om ervoor te kiezen te wonen, werken en bouwen aan hun toekomst in het gebied dat zij thuis noemen;

10. benadrukt de rol van steden bij het verlenen van hoogwaardige essentiële diensten, waaronder vervoer, onderwijs, gezondheidszorg en arbeidsgerelateerde diensten; dringt aan op de bevordering van investeringen in duurzame mobiliteit, openbaarvervoerssystemen en de veiligheid van openbare ruimten, met bijzondere aandacht voor vrouwen en kwetsbare groepen;

11. erkent de rol van sport als instrument ter bevordering van gezondheid, welzijn en sociale inclusie;

12. wijst op het potentieel van innovatie, digitalisering en AI voor het verbeteren van de stadsplanning, energie-efficiëntie, luchtkwaliteit, mobiliteit en openbare diensten, met inbegrip van gezondheidsdiensten;

13. herinnert eraan dat onderzoek naar en de ontwikkeling van innovatieve oplossingen voor de preventie en het beheer van natuurrampen moeten worden ondersteund;

Toekomstige uitdagingen: een EU-agenda die inspeelt op de behoeften van steden

14. merkt op dat het succes van de EU-agenda voor steden afhangt van de rol van steden in alle stadia van het besluitvormingsproces; verzoekt de Commissie en de lidstaten het partnerschapsbeginsel en meerlagig bestuur te versterken en te zorgen voor een gestructureerde rol voor lokale en regionale overheden bij het vormgeven, programmeren en uitvoeren van Europees beleid;

15. benadrukt dat de administratieve capaciteit van steden moet worden versterkt en dat de toegang tot Europese financiering moet worden vereenvoudigd;

16. verzoekt de Commissie het toekomstige platform voor steden te ontwikkelen tot een echt Europees éénloketsysteem, dat informatie over beschikbare financiering, technische bijstand, ondersteuning bij planning en uitwisseling van goede praktijken samenbrengt, om projectideeën om te zetten in concrete investeringen;

17. benadrukt dat in het toekomstige meerjarig financieel kader (MFK) moet worden gezorgd voor voldoende middelen voor duurzame stedelijke ontwikkeling; verzoekt de lidstaten meer ambitie aan de dag te leggen bij de toewijzing van middelen voor steden in het kader van de toekomstige plannen voor nationaal en regionaal partnerschap en de EU-faciliteit, en herinnert eraan dat voor de periode 2021-2027 een drempel is vastgesteld waarbij minimaal 8 % van de EFRO-middelen aan dit doel moet worden toegewezen;

18. benadrukt de sleutelrol van het Stedelijk Europa-initiatief en het Urbact-programma bij de ondersteuning van innovatie, experimenten, de opbouw van bestuurlijke capaciteit en de uitwisseling van goede praktijken tussen steden;

19. benadrukt dat steun voor steden niet alleen moet worden gewaarborgd via het cohesiebeleid, maar ook via andere instrumenten van de Unie, waaronder het Europees Fonds voor concurrentievermogen, Horizon Europa, Erasmus+ en AgoraEU; moedigt voorts het gebruik van publiek-private partnerschappen aan om extra investeringen aan te trekken;

20. onderstreept de waarde van geïntegreerde territoriale investeringen (ITI);

21. dringt erop aan dat bijzondere aandacht wordt besteed aan kleine en middelgrote steden, eilanden, kuststeden en gebieden in het binnenland, waarbij de specifieke demografische, economische en territoriale uitdagingen hiervan worden erkend en ervoor wordt gezorgd dat zij voldoende toegang hebben tot Europese financiering en ontwikkelingsmogelijkheden;

22. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

TOELICHTING

Dit verslag vloeit voort uit de erkenning dat steden en stedelijke gebieden vandaag de dag het economische, sociale en productieve hart van de Europese Unie vormen.
Ongeveer driekwart van de Europeanen woont in stedelijke gebieden en de belangrijkste uitdagingen waarmee Europa wordt geconfronteerd, zijn geconcentreerd in steden: toegang tot huisvesting, concurrentievermogen van de economie, druk op energiegebied, sociale inclusie, veiligheid, mobiliteit, veerkracht en digitale transitie. Tegelijkertijd zijn steden ook de plaatsen waar de meeste Europese beleidsmaatregelen in de praktijk worden uitgevoerd en waar innoverende oplossingen kunnen ontstaan die in de hele Unie kunnen worden nagevolgd.

Het verslag is ingenomen met de door de Europese Commissie gepresenteerde nieuwe EU-agenda voor steden, waarin de waarde wordt erkend van een beleidskader dat tot doel heeft de stedelijke dimensie van het Europese beleid te versterken. Met name wordt de centrale rol erkend van het cohesiebeleid en van de Europese instrumenten voor duurzame stedelijke ontwikkeling, die de afgelopen jaren hebben bijgedragen tot de ondersteuning van investeringen, innovatie en veerkracht in stedelijke gebieden.

In het verslag wordt ook gewezen op de belangrijke resultaten die reeds zijn bereikt met de door de Europese Commissie voorgestelde tussentijdse herziening van het cohesiebeleid, waardoor de lidstaten zich snel konden aanpassen aan de prioriteiten die de afgelopen jaren naar voren zijn gekomen. Met name de herverdeling van middelen naar strategische sectoren zoals betaalbare huisvesting, energietransitie, infrastructuur, waterbeheer, concurrentievermogen en veerkracht heeft het mogelijk gemaakt de steun aan Europese steden en burgers te versterken in een context van meerdere crises en nieuwe economische en sociale druk.

Hoewel de aanpak van de Commissie wordt toegejuicht, wordt in het verslag benadrukt dat de rol van steden in de Europese governance verder moet worden versterkt. Lokale en regionale overheden kunnen niet louter worden beschouwd als uitvoerders van Europees beleid, maar moeten worden erkend als echte actoren in de beleidsvorming. Steden zijn het bestuursniveau dat het dichtst bij de burgers staat en de plaats waar een aanzienlijk deel van de Europese investeringen daadwerkelijk wordt uitgevoerd.

Daarom moeten het partnerschapsbeginsel en meerlagig bestuur concreter en doeltreffender worden toegepast, waarbij wordt gezorgd voor een gestructureerde en permanente betrokkenheid van steden bij de Europese besluitvormingsprocessen, onder meer in het kader van de toekomstige plannen voor nationaal en regionaal partnerschap.

In het verslag wordt ook bezorgdheid geuit over het feit dat in het huidige voorstel voor plannen voor nationaal en regionaal partnerschap de stedelijke dimensie onvoldoende wordt erkend en onvoldoende waarborgen worden geboden voor de betrokkenheid van steden bij de programmering en uitvoering van investeringen. In werkelijkheid is het van essentieel belang dat de lidstaten zorgen voor een doeltreffende betrokkenheid van de stedelijke autoriteiten, zodat de Europese prioriteiten kunnen worden aangepast aan de concrete behoeften van elke gebied, door middel van een werkelijk plaatsgebonden aanpak.

Een van de centrale onderwerpen in het verslag is de huisvestingscrisis, die nu een van de belangrijkste sociale en economische noodsituaties in Europese steden is. De toenemende moeilijkheid om toegang te krijgen tot betaalbare huisvesting verergert de sociale en territoriale ongelijkheden, wat negatieve gevolgen heeft voor de arbeidsmobiliteit, het concurrentievermogen van de economie en de sociale cohesie. Daarom wordt in het verslag het door de Commissie aangekondigde Europees plan voor betaalbaar wonen verwelkomd en erop gewezen dat zowel overheidsinvesteringen als particulier kapitaal moeten worden gemobiliseerd, onder meer via publiek-private partnerschappen en instrumenten van het cohesiebeleid.

In deze context zij eraan herinnerd dat het beginsel van het recht om te blijven belangrijk is, dat onlangs ook gevaloriseerd is door de Europese Commissie, op grond waarvan burgers het recht hebben om ervoor te kiezen te wonen, werken en bouwen aan hun toekomst in het gebied dat zij thuis noemen.
De kwestie van wonen heeft betrekking op veel meer en omvat ook de toegang tot diensten, de kwaliteit van sociale relaties en de mogelijkheid voor mensen om ten volle deel te nemen aan het gemeenschapsleven.
Het waarborgen van toegankelijke huisvesting, hoogwaardige diensten, economische kansen en efficiënte infrastructuur is van essentieel belang, niet alleen om de sociale cohesie te versterken, maar ook om territoriale uitsluiting, het sociale afhaken van jongeren en ontvolking te bestrijden.
Deze omstandigheden zijn een fundamentele voorwaarde voor het aanpakken van de demografische uitdaging waarmee veel Europese steden worden geconfronteerd, door de vorming van nieuwe gezinnen te ondersteunen, jongeren te helpen in de regio te blijven en een gunstiger klimaat te helpen creëren voor geboortes en voor generatievernieuwing. Relationele cohesie en het maatschappelijk welzijn van wijken moeten daarom worden geïntegreerd in stedelijke strategieën, met de planning en het onderhoud van infrastructuur op wijkniveau als structureel onderdeel en niet als restelement. Steden moeten in staat worden gesteld om te zorgen voor duurzame en toegankelijke levensomstandigheden, met name voor jongeren, gezinnen en kwetsbare groepen.

In het verslag wordt ook benadrukt dat huisvesting moet worden aangepakt door middel van een geïntegreerde benadering, die niet alleen de bouw van nieuwe woningen omvat, maar ook de modernisering van het bestaande gebouwenbestand, met inachtneming van de specifieke territoriale kenmerken en de beginselen van het Nieuw Europees Bauhaus. Omdat steden dicht bij de concrete behoeften van de burgers staan, moeten zij een centrale rol spelen bij het ontwerp en de uitvoering van deze strategieën.
Tegelijkertijd wordt in het verslag benadrukt dat het belangrijk is te zorgen voor hoogwaardige essentiële stedelijke diensten, waaronder vervoer, onderwijs, gezondheidszorg, werkgelegenheid en veilige openbare ruimten. Steden zijn belangrijke knooppunten voor mobiliteit, economische productiviteit en toegang tot kansen, maar worden geconfronteerd met toenemende uitdagingen in verband met stedelijke congestie, veiligheid en druk op de openbare infrastructuur. Daarom worden in het verslag gerichte investeringen ondersteund in duurzame mobiliteit, multimodale knooppunten en efficiënte en toegankelijke openbaarvervoerssystemen.

Stedelijke veiligheid, zowel reëel als gepercipieerd, is een ander centraal element. De kwaliteit van het stedelijk ontwerp en van openbare infrastructuur kan aanzienlijk bijdragen tot het verbeteren van de veiligheid van burgers en de leefbaarheid van steden, onder meer

door middel van toegankelijke openbare ruimten, adequate verlichting en veilig vervoer, met name voor kwetsbare personen en vrouwen, die vaak het slachtoffer zijn van agressie. Een veilige stad bevordert sociale cohesie, democratische participatie en levenskwaliteit.

In het verslag wordt de rol van sport als instrument voor gezondheidsbevordering, sociale inclusie en jongerenparticipatie erkend en wordt benadrukt dat het belangrijk is te zorgen voor toegankelijke en hoogwaardige sportinfrastructuur in steden van elke omvang.

Ook wordt verwezen naar de rol van innovatie, digitalisering en nieuwe technologieën in de toekomst van Europese steden. Het gebruik van artificiële intelligentie en geavanceerde digitale instrumenten kan bijdragen tot betere stadsplanning, energie-efficiëntie, gezondheidszorg, verkeersmonitoring en -beheer, luchtkwaliteit en beheer van overheidsdiensten, waardoor steden slimmer, duurzamer en veerkrachtiger worden. Tegelijkertijd is het van cruciaal belang dat bij de ontwikkeling en het gebruik van artificiële intelligentie een mensgerichte aanpak wordt gehandhaafd, waarbij het individu, de rechten van burgers en de verbetering van de levenskwaliteit centraal staan in technologische innovatie.

Het is ook van essentieel belang het onderzoek naar en de ontwikkeling van geavanceerde oplossingen voor de preventie en het beheer van natuurrampen en extreme klimaatgebeurtenissen, die de Europese gebieden steeds meer treffen, te ondersteunen. Investeren in stedelijke veerkracht en het aanpassingsvermogen van steden is een strategische prioriteit voor de veiligheid van burgers en de duurzaamheid van territoriale ontwikkeling.

Een ander belangrijk aspect betreft de versterking van de bestuurlijke capaciteit van steden, met name kleine en middelgrote steden, die vaak meer moeilijkheden ondervinden bij de toegang tot Europese financiering en het opzetten van interventies. In het verslag wordt daarom benadrukt dat de administratieve rompslomp moet worden verminderd, de procedures moeten worden vereenvoudigd en de coördinatie tussen de Europese instrumenten en programma's moet worden verbeterd, waarbij versnippering en overlappingen moeten worden vermeden. In dit verband wordt het idee van een Europees platform voor steden toegejuicht. Dit instrument moet evolueren naar een volwaardig Europees éénloketsysteem voor stedelijke autoriteiten, dat alle beschikbare financieringsmogelijkheden op Europees niveau, diensten voor technische bijstand, activiteiten voor capaciteitsopbouw en instrumenten voor de uitwisseling van goede praktijken in één toegangspunt kan bundelen. Het doel moet zijn om lokale overheden gedurende de hele levenscyclus van projecten te begeleiden, zodat het gemakkelijker wordt om ideeën om te zetten in concrete maatregelen ten behoeve van de burgers. Er moet bijzondere aandacht worden besteed aan kleine en middelgrote steden, aan steden op eilanden en aan plattelandsgebieden, die met extra uitdagingen worden geconfronteerd en vaak een beperkte administratieve capaciteit hebben en meer moeilijkheden ondervinden om toegang te krijgen tot Europese middelen.

In het verslag wordt ook de versterking ondersteund van Europese instrumenten voor stedelijke ontwikkeling, zoals het Stedelijk Europa-initiatief en Urbact, en wordt de waarde hiervan erkend voor de ondersteuning van innovatie, capaciteitsopbouw, uitwisseling van goede praktijken en samenwerking tussen Europese steden. Er moet bijzondere aandacht worden besteed aan kleine en middelgrote steden, die een essentieel onderdeel vormen van het Europese territoriale weefsel, maar vaak over minder administratieve en financiële capaciteit beschikken. In dit verband kan het bevorderen van netwerken van steden en

gezamenlijke projecten de toegang tot Europese middelen vergemakkelijken en de territoriale samenwerking versterken.

Tot slot wordt in het verslag herhaald dat in het toekomstige cohesiebeleid en in het meerjarig financieel kader 2028-2034 moet worden gezorgd voor voldoende middelen voor de stedelijke dimensie. Het cohesiebeleid blijft het belangrijkste Europese investeringsinstrument ter ondersteuning van steden en moet een sterke territoriale dimensie behouden, waarmee kan worden ingespeeld op de specifieke kenmerken en behoeften van de regio's.

In dit verband is het voorstel van de Commissie een belangrijk uitgangspunt, maar de stedelijke dimensie moet in toekomstige Europese financiële instrumenten verder worden versterkt. Met name wordt benadrukt dat ook in het kader van de toekomstige plannen voor nationaal en regionaal partnerschap en de EU-faciliteit moet worden gezorgd voor een passend niveau van oormerking voor steden, waarbij moet worden voorkomen dat de flexibiliteit die de nieuwe financiële architectuur biedt, leidt tot een vermindering van de investeringen in stedelijke ontwikkeling.

In het verslag worden de lidstaten daarom opgeroepen meer ambitie aan de dag te leggen bij de toewijzing van middelen voor stedelijk beleid, waarbij de strategische rol van steden voor sociale cohesie, Europees concurrentievermogen en innovatie wordt erkend.

Tot slot is het van cruciaal belang de toegang tot Europese middelen te vereenvoudigen en versnippering en overlappingen tussen financiële instrumenten te verminderen, zodat lokale overheden, met name kleine en middelgrote steden, de beschikbare mogelijkheden doeltreffender kunnen benutten.